

कुञ्जर (von कुञ्जर) n. *der Zustand eines Elefanten* MBH. 12, 4282.
कुञ्जल m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2578.

कुट 4) n. HALĀJ. 2, 136. — Vgl. मालाकुटदत्ती.

कुटङ्ग N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 36.

कुटञ्ज Z. 2 lies medicinisch.

कुटञ्जमल्ली f. *eine best. Pflanze* UGĒVAL. zu UNĀDIS. 4, 117.

कुटञ्जट vgl. नट.

कुटप 1) a) WEBER, ĠOT. 79.

कुट्टारिका vgl. कुट्ट°.

कुट्टि 2) कुट्टी Schol. zu KĀTJ. ÇR. 7, 1, 24, 9, 9 (पट°). in Verbindung mit मठ HARIV. 15837. — Vgl. कटकुट्टि, वङ्गमकुट्टी, भ्रमत्कुट्टी.

कुट्टिक 1) der Schol. erklärt स्थानकुट्टिकासनात् durch स्थावरगृह-
त्यागात्.

कुट्टिल 1) °मनस् Spr. 5223. कुट्टिलाशय HALĀJ. 2, 234. — 2) c) n. Ind.
St. 8, 420. — d) Bez. einer best. übernatürlichen Kraft Verz. d. Oxf.
H. 233, a, 27. — e) (sc. जति) Bez. eines best. Stadiums in der rück-
läufigen Bewegung eines Planeten SŪRJAS. 2, 12. — 4) m. Bez. eines

Ziegenbocks mit bestimmten Merkmalen VARĀH. BRH. S. 63, 9; vgl. 6.
कुट्टिलगति 4 Mal ————, ———— Ind. St. 8, 420.

कुट्टिलगा कु° + गा von 1. ग) f. *Fluss*: °गेश der Herr der Flüsse,
der Ocean VARĀH. BRH. S. 12, 5.

कुट्टिलता (von कुट्टिल) f. *Krausheit* und zugleich *Falschheit* Spr. 4139.

कुट्टिलत्व (wie eben) n. dass.: कुट्टिलत्वं भुवाः कोपे नाशये यस्य चाभवत्
KATHĀS. 118, 11.

कुट्टिलाङ्गी f. = कुट्टिला *eine best. übernatürliche Kraft* Verz. d. Oxf.
H. 233, a, 26.

कुट्टीक am Ende eines adj. comp. (von कुट्टी): सकुट्टीका (सेना) viel-
leicht mit beweglichen Hütten —, mit Zelten versehen HARIV. 15829.

Der ganze Çloka fehlt in der neueren Ausg.

कुट्टीकृत erklärt der Schol. durch चित्रगुच्छाकारं कृतम्.

कुट्टीचक, NILAK. zu MBH.: कुट्टीचकबहूदको त्रिदण्डिनौ एको गृहे व-
सति अवरस्तीर्धान्यटति; der Schol. zu BHĀG. P.: कुट्टीचकः स्वाश्रमक-
र्मप्रधानः.

कुट्टीचर WILSON, Sel. Works 1, 231. beschrieben in Verz. d. Oxf. H.
269, a, 19. fgg. — Vgl. बह्नुकुट्टीचर.

कुट्टीप्रावेशिक (कु° + प्रा°) adj. *unter Dach und Fach vor sich gehend*:
रसायनानां द्विविधं प्रयोगमृषयो विदुः । कुट्टीप्रावेशिकं मुख्यं वातातपिक-
मन्यथा ॥ Verz. d. Oxf. H. 309, a, 29. fg.

कुट्टीमह (कु° + 1. मह) m. *ein Vihāra-Fest* VJURP. 133.

कुट्टीर UNĀDIS. 4, 30. 1) Spr. 4180. हृदयत्पणकुट्टीरे दह्यमाने 686. कुञ्ज°
MĀLATĪM. 79, 16. — 3) BHARTR. 3, 66 gehört zu 1); vgl. Spr. 920.

कुट्टीरक 1) = कुट्टीर 1) VER. in LA. (II) 14, 2; vgl. auch u. कुट्टीर 1).
— 2) m. = कुट्टीचर Verz. d. Oxf. H. 269, a, 29.

कुट्टुम्ब, पुत्रदारकुट्टुम्बेषु प्रसक्ताः सर्वमानवाः Spr. 4343. Bez. des 2ten
astrologischen Hauses (= अर्थ) VARĀH. BRH. 1, 15.

कुट्टुम्बक m. *eine best. Grasart*, = भूतृणा RĀGAN. im ÇKDR. u. d. letz-
ten Worte.

कुट्टुम्बिन 2) अहमत्र प्रभूर्यपं कारदाश्च कुट्टुम्बिनः KATHĀS. 124, 77.

कुट्टु *klatschend schlagen auf* (acc.): सव्यानूहृन्निपोन पाणिना कुट्टयतः
Schol. zu KĀTJ. ÇR. 5, 10, 15. 16. 7, 8, 27. *stampfen*: गावः परिभूमिं कुट्ट-
यत्यः VARĀH. BRH. S. 92, 1. कुट्टित *zerschlagen, zermalm* HALĀJ. 2, 430.

— वि caus. *stampfen* VARĀH. BRH. S. 93, 18. *verletzen*: वत्सापेत्ती
इहेच्चैव स्तनाश्च न विकुट्टयेत् Spr. 2098.

कुट्टु vgl. नख°.

कुट्टुक 2) GOLĀDHJ. 13, 2. — 4) m. Bez. eines Ziegenbocks mit best.
Merkmalen VARĀH. BRH. S. 63, 9; vgl. 5. — Vgl. मणिकुट्टिका.

कुट्टुन (von कुट्टु) n. *das Schlagen* Schol. zu KĀTJ. ÇR. 8, 3, 7. अङ्गिकुट्टुनैः
mit Fussschlägen BHĀG. P. 10, 16, 54. *das Anschlagen, Anstossen* VARĀH.
BRH. S. 93, 14. 44. unter den achtzehn संस्कारः कुण्डानाम् Verz. d. Oxf.
H. 103, b, 1.

कुट्टुनीकपट (कु° + क°) m. N. pr. eines Schelmen, der seine *Schel-*
merereien von einer *Kupplerin* erlernt hatte, KATHĀS. 121, 188.

कुट्टुमित, सानन्दात्तः कुट्टुमितं कुप्येत्केशाधरग्रहे DAÇAR. 2, 38. 30. संमर्दे
ऽपि सुखाधिक्यं रतौ कुट्टुमितं भवेत् PRATĀPAR. 36, a, 7. Z. 1 lies n. st. m.

कुट्टुहारिका f. = कुट्टुहारिका HALĀJ. 2, 337.

कुट्टुक्, शुक्लम्बूकुट्टुक्पाणिकुलिशस्य हरेः MĀLATĪM. 83, 18.

कुट्टुनी Spr. 2933 (geändert in कुट्टुनी).

कुट्टुम 1) n. = बह्नुमिक HALĀJ. 2, 139. हर्म्याणि यत्र मणिकुट्टुममञ्जु-
लानि PĀRÇVANĀTHAK. 1, 3 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. Vgl. u. हुमशीर्ष.

कुट्टुहारिका, die gedr. Ausg. hat कुट्टुहारिका.

कुम्बल 1) lies *geschlossen* (von einer Blüthe). — 2) *streiche eine*
sich öffnende.

कुम्बलता (von कुम्बल) f. *Knospengestalt, das Geschlossen-Sein einer*
Blüthe (eines Auges) SĀH. D. 319, 18.

कुम्बलितं (von कुम्बल) adj. UGĒVAL. zu UNĀDIS. 4, 186 (nach gaṇa ता-
रकादि zu P. 5, 2, 36; vgl. कुञ्जलित). *knospenartig geschlossen*: काण्डू-
कुम्बलितेत्तणा (von einem Elefantenweibchen) MĀLATĪM. 152, 18.

कुठ HALĀJ. 2, 22.

कुठार 1) Schol. zu KĀTJ. ÇR. 6, 1, 12. 18. LA. (II) 90, 1. — Vgl. मङ्ग-
लकुठारमिश्र.

कुठारक 1) VARĀH. BRH. S. 39, 12.

कुठि adj. *kahl* oder *schief* (Comm.), von einem Baume SHADV. Br. 4, 4.

कुडङ्ग HĀLA 104. 177. 236. 243. 270.

कुडव Verz. d. Oxf. H. 307, b, 2. WEBER, ĠOT. 78. 72. VARĀH. BRH. S.
104, 46. = *ein Hohlmaass* von 64 Kubik-Aṅgula ÇĀRṆG. SĀH. 4, 1, 26.

कुडालगाच्छिक् N. pr. eines Dorfes KSHIRIÇ. 13, 7. कुडालि° 33, 3.

कुञ्जल 1) lies *geschlossen*. — 2) *streiche eine sich öffnende*.

कुञ्जलदत्ती 4 Mal ————, ———— Ind. St. 8, 418.

कुञ्जमतस्य VARĀH. BRH. S. 88, 8.

कुण m. = प्रावारकोट ḠATĀDU. im ÇKDR. u. d. letzten Worte.

1. कुणप 1) एक एव पदार्थस्तु त्रिधा भवति वीक्षितः । कुणपं कामिनी
मांसं योगिभिः कामिभिः श्मभिः ॥ VĀRĀH. KĀN. 14, 16. *Dünger*: वराहवि-
डुसामासमज्जामस्तिकशोषितम् । पतस्यं सन्नलं भूमौ कुणपं परिकीर्तितम् ॥
Verz. d. Oxf. H. 323, a, 18. fg. °ञल *Jauche* 16. — 2) MBH. 8, 744 nach
der Lesart der ed. Bomb.

कुणपापड m. N. pr. eines Mannes WILSON, Sel. Works 1, 332.